



Kabelgast is Rien Thijssen (Flip)

Ik zal me eerst even voorstellen, ik ben Rien (Flip) Thijssen. Ik ben getrouwd en heb drie kinderen en zeven kleinkinderen. Ik ben geboren in het mooie Maas en Waal gebied en dat is alweer 70 jaar geleden.

Vanaf mei 2022 ben ik vrijwilliger aan boord van de AMS Bernisse. Als jong manneke riep ik dat ik wou gaan varen. Op 6-jarige leeftijd had ik mijn eerst matrozenpakje aan. Maar ja, je moet eerst naar school., na de lagere school heb ik de LTS bezocht en mijn diploma metaalbewerker gehaald. Daarna bij Daalderop in Tiel gaan werken, mijn ouders vonden mij te jong maar na twee jaar was ik het zat en wilde nog steeds varen. Ik wilde naar de grote vaart maar weer vonden ze mij te jong. Ik wilde toen naar de binnenvaart en dat was goed zei mijn vader maar dan ga je eerst twee jaar naar school. Maar daar had ik helemaal geen zin meer in. De marine bleef over en dat vonden ze oké. Een officier kwam thuis uitleg geven



over hoe het eraan toeging bij de marine en het besluit was snel genomen. Naar Hollandse Rading voor de keuring en jawel, ik werd goedgekeurd. Op 25 augustus 1969 begon mijn opleiding EMV. Daar werkte ik me doorheen en werd gelukkig maar voor een paar maanden op de conservatie in Den Helder geplaatst. Mijn eerste varende plaatsing werd Hr. Ms. Brouwershaven in Vlissingen, daar kreeg ik de bijnaam Flip. We maakten een mooie reis naar Italië** als begeleiding van de Piet Hein met de Koninklijke familie aan boord. Daarna volgden in 7 jaar Vlissingen nog Hr. Ms. Roermond, Hr. Ms. Drunen, Hr. Ms. Brielle en daarna werd ik voor een jaar op*

*de MKAD*** aan de wal geplaatst. Na een knieoperatie mocht ik weer terug naar de vloot en mocht een voorkeursplaatsing aangeven. Ik vroeg om weer een mijnenveger of mijnenjager want ik wilde terug op de houten schepen. Dat ging niet helemaal lekker en ik zou worden overgeplaatst naar Hr. Ms. Gelderland maar na een woordenwisseling kreeg ik toch mijn zin en ging op de Hr. Ms. Naaldwijk mee naar de Stanaforchan****. Ik besloot om te stoppen bij de baas en op 25 augustus 1979 was het einde dienstverband. Na een jaar op de wal te hebben gewerkt vond mijn vrouw het beter dat ik weer ging varen want ik was de mentaliteit aan de wal niet gewend. Daardoor kwam ik toch op de binnenvaart terecht waar ik met plezier heb gevaren maar door aanhoudende rugklachten ben ik gestopt met varen. Ik ben terecht gekomen in de autobandenbranche en heb dat vier jaar volgehouden. Heb daarna jaren als schilder gewerkt waarna ik werd afgekeurd door rugklachten. Ik wilde niet thuis zitten en ben als sluiswachter bij Rijkswaterstaat begonnen en na een paar jaar als sluismeester op 66-jarige leeftijd met pensioen gegaan. Hoe kom je dan op de AMS Bernisse? Het schip lag in Zaltbommel en Jos Clemens vroeg om een biertje te komen drinken. Na twee pilsjes was ik om en kreeg meteen papieren mee om in te vullen en in te schrijven als vrijwilliger. Moest het alleen daar thuis nog over hebben maar dat was geen probleem (bedankt vrouw). Ik vergeet ook nog te zeggen dat ik ook nog acht jaar een kroeg heb gehad en die heette natuurlijk 'The Old Sailor'. Ik voel me helemaal thuis aan boord.*

*Na al die jaren is alleen het uniform veranderd en ik ben een paar jaar ouder geworden maar het gevoel is net als vroeger. Dit is het zo'n beetje. Tijd om te gaan varen dame en heren!
Groeten van Rien (FLIP).*